

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/114/2012
Identifikačné číslo spisu:	8012200129
Dátum vydania rozhodnutia:	24.04.2013
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:8012200129.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: F. Z., bytom B., N., zast. JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou, so sídlom advokátskej kancelárie Štúrova č. 20, Košice, proti žalovanému: Obvodný lesný úrad Prešov (pôv. Krajský lesný úrad v Prešove), so sídlom Masarykova č. 10, Prešov, o návrhu Krajského lesného úradu v Prešove zo dňa 24. januára 2012, ktorým sa domáha obnovy konania právoplatne skončeného na Krajskom súde v Prešove č. k. 1 S/61/2008-85 zo dňa 28. apríla 2009, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 08. júna 2012, č. k. 1 S/25/2012-17, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 08. júna 2012 č. k. 1 S/25/2012-17 m e n í tak, že konanie zastavuje.

Žalovaný je povinný do 30 dní od právoplatnosti uznesenia zaplatiť žalobkyni prostredníctvom jej právnej zástupkyne náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 161,75 €.

Odôvodnenie

I.

A)

1. V zmysle § 1 písm. f) zákona č. 345/2012 Z.z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa s účinnosťou odo dňa 01. januára 2013 zrušujú krajské lesné úrady. Na základe nižšie citovaných právnych noriem má Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že do postavenia Krajského lesného úradu v Prešove, ako pôvodne žalovaného správneho orgánu, nastúpil z titulu zákonných zmien Obvodný lesný úrad Prešov. Uvedená právna zmena sa premietla v zákone č. 326/2005 Z.z. o lesoch najmä prostredníctvom jeho ustanovenia § 56 ods. 1 písm. b). Preto bude s týmto právnym nástupcom ďalej konané na strane žalovaného správneho orgánu. Pod všeobecným označením žalovaný je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán, ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 345/2012 Z.z. pôsobnosť krajských lesných úradov ustanovená osobitnými predpismi prechádza na obvodné lesné úrady v sídlach krajov.

Podľa § 5 ods. 8 zák. č. 345/2012 Z.z. konanie, v ktorom sa rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb na úseku štátnej správy v pôsobnosti krajského lesného úradu začaté do 31. decembra 2012, dokončí obvodný lesný úrad v sídle kraja, v ktorého územnom obvode mal krajský lesný úrad sídlo.

Podľa § 56 ods. 1 písm. b) zák. č. 326/2005 Z.z. štátnu správu na úseku lesného hospodárstva vykonáva obvodný lesný úrad v sídle kraja.

B)

2. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 08. júna 2012 č. k. 1 S/25/2012-17 postupom podľa § 234 ods. 1 O.s.p. zamietol návrh zo dňa 24. januára 2012, ktorým sa Krajský lesný úrad v Prešove domáhal obnovy právoplatne skončeného konania na Krajskom súde v Prešove č. k. 1 S/61/2008-85 zo dňa 28. apríla 2009.

3. V odôvodnení uznesenia krajský súd uviedol, že dospel k záveru, že aj keď pôvodne rozhodoval podľa Druhej hlavy Piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, tak v zmysle § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. na uvedený prípad primerane použil ustanovenia všeobecnej časti Občianskeho súdneho poriadku.

4. Preto mal za to, že aj prípustnosť návrhu na obnovu konania voči tomuto uzneseniu je nutné posudzovať podľa všeobecných ustanovení uvedeného právneho predpisu, podľa ktorých je návrh na obnovu konania prípustný. Preto sa aj krajský súd návrhom na obnovu konania vecne zaoberal. Vzhľadom na to, že návrh smeroval proti uzneseniu súdu, ktorým bolo konanie zastavené, teda proti takému uzneseniu, proti ktorému návrh na obnovu konania nie je prípustný, krajský súd návrh na obnovu konania zamietol.

C)

5. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote žalovaný odvolanie s odôvodnením, že napadnuté uznesenie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Za nesprávny považuje záver krajského súdu, že proti uzneseniu, ktorým bolo konanie zastavené, návrh na obnovu konania nie je prípustný.

V návrhu na obnovu konania namietal len druhú časť rozhodnutia, vo veci náhrady trov konania.

6. Podľa žalovaného dôvody na obnovu konania uvedené v návrhu zo dňa 24.01.2012 sú podľa neho jasné a presvedčivé, a na uvedenom základe trvá na týchto dôvodoch. Žalovaný je toho názoru, že prvostupňový súd neúplne a nesprávne zistil skutkový stav vecí, nevyčerpal všetky možnosti na vykonanie dokazovania a dokazovanie viedol nesprávne a neúplne, čo vyústilo do nesprávneho vyhodnotenia dôkazov a v konečnom dôsledku do nesprávneho rozhodnutia a dôvody na zamietnutie návrhu na obnovu konania nie sú jasné a presvedčivé.

Žiadal preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil rozhodnutie tak, že obnovu konania povolí, alebo aby zrušil napadnuté uznesenie z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu a z dôvodu, že rozhodnutie nie je preskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

D)

7. K odvolaniu sa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vyjadrila žalobkyňa listom zo 31.07.2012, v ktorom navrhovala napadnuté uznesenie zrušiť a návrh žalovaného na obnovu konania odmietnuť. Zároveň žiadala priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 161,75 €.

Je toho názoru, že krajský súd nezobral do úvahy druhú vetu § 246c ods. 1 O.s.p., ktorá výslovne ustanovuje prípustnosť opravného prostriedku proti rozhodnutiam podľa Piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, len ak je to uvedené v tejto časti. V Piatej časti citovaného právneho predpisu nie je zakotvená možnosť napadnúť rozhodnutie súdu vydané v konaní podľa tejto časti návrhom na obnovu konania.

8. Keďže obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, podľa žalobkyne sa na ňu vzťahuje

druhá veta ustanovenia § 246c ods. 1 O.s.p. Návrh žalovaného na obnovu konania je teda neprípustný.

II.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací § 10 ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov) dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť. Takisto, nakoľko Najvyšší súd dospel k záveru, že je nutné dôvody krajského súdu korigovať, napadnuté uznesenie zmenil na základe nižšie uvedených názorov tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutie.

Podľa § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

10. Obnovu konania, ako mimoriadny opravný prostriedok, upravuje Druhá hlava štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku, ktorá sa na konanie podľa Piatej časti z citovaného právneho predpisu môže použiť podľa prvej vety § 246c ods. 1 O.s.p. iba primerane.

Podľa § 234 ods. 1 O.s.p. návrh na obnovu konania súd uznesením buď zamietne alebo obnovu konania povolí.

Podľa § 234 ods. 2 O.s.p. ak súd zamietla návrh na obnovu konania preto, že nie je prípustný, alebo preto, že ho podal niekto, kto naň nebol oprávnený, alebo preto, že je zrejme oneskorený, nemusí nariaďovať pojednávanie.

11. Predovšetkým Najvyšší súd musí konštatovať, že sa nestotožňuje s názorom krajského súdu, že v zmysle § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. sa prípustnosť návrhu na obnovu konania posudzuje podľa všeobecných ustanovení a návrhom na obnovu konania je potrebné sa vecne zaoberať, tzn. že o podanom návrhu je potrebné začať konať a meritórne rozhodnúť.

12. Z vyššie uvedených ustanovení nepochybne vyplýva, že v správnom súdnictve je aplikácie v ustanovení o opravných prostriedkoch, či už riadnych alebo mimoriadnych prípustná len výnimočne, t.j. len ak je to v Piatej časti Občianskeho súdneho poriadku výslovne ustanovené.

13. Uvedené platí aj pre procesný inštitút obnovy konania, vzhľadom na to, že ide o mimoriadny opravný prostriedok. Nakoľko už bola vyššie zdôraznená výnimočná prípustnosť opravných prostriedkov v správnom súdnictve, tak aj toto sa vzťahuje na aplikáciu obnovy konania. Pri konaniach podľa Piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sa však nikde v tejto časti obnova konania ako opravný prostriedok výslovne neuvádza, a preto je obnova konania pre správne súdnictvo neprípustná.

14. Navyše žalovaný prostredníctvom svojho návrhu na povolenie obnovy konania nenaznačil, ktoré z ustanovení ústavy, resp. medzinárodných zmlúv v zmysle čl. 7 ods. 2 a 4 ústavy by mohli podporiť jeho návrh a zabezpečiť mu tak prednosť pred zákonom.

15. Krajský súd sa preto podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nemal návrhom na obnovu konania vecne zaoberať, čo dôvodne právna zástupkyňa žalobkyne listom zo 31.07.2012 naznačila. Naopak konanie o návrhu, ktorý svojim obsahom sa dožaduje poskytnutia súdnej ochrany v zmysle čl. 46 ústavy, ktorá sa správnym súdom poskytnúť nemôže, t.j. že nespĺňa podmienky konania pred správnym súdom v zmysle § 103 a § 104 ods. 1 O.s.p., mal preto krajský súd zastaviť.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu postupom podľa § 220 O.s.p. zmenil.

Podľa § 220 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

17. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že argumentačne úspešnej žalobkyni priznal ich náhradu vo výške 161,75 € tak, ako si ich advokátka vyčíslila. Z titulu náhrady trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby (písomné podanie na súd - vyjadrenie k odvolaniu) v sume 127,16 €, prislúchajúci režijný paušál 7,63 € a 20 % DPH.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).